

கல்வெட்டு

Kalvettu

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2043 தைத் திங்கள்

தாய் சேய் சுடுமண் உருவம் - உத்தமநாயக்கன் பாளையம்

கல்வெட்டு - காலாண்டிதழ் - 88 [ஜனவரி 2012] விலை: ரூ. 10.00
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

பதிப்புரை

1. Prevalence of Mother and Child Terracotta Images and their Significance in Tamil Nadu
- Dr. S. Vasanthi 1
2. பங்குனி உத்திரத் திருவிழா என்னும் பங்குனித் திருநாள்
- வெ. இராமமூர்த்தி 6
3. வடகொங்கு கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் சிற்றரசர்கள்
- பெ. கௌதமபுத்திரன் 11
4. அழகன்குளம் - மாங்குடி அகழாய்வில் கிடைத்த குறியீடுகள் - ஓர் ஆய்வு
- ச. செல்வராஜ் 14
5. ஆழ்வார் திருநகரிச் செப்பேடு
- சொ. சந்திரவாணன் 21
6. மண்ணிவாக்கம் மண்ணீசுவரர் திருக்கோயில்
- கோ. உத்திராடம் 26
7. கொடியன்குளம் - பெருங்கற் சின்னங்கள்
- கோ. முத்துசாமி 29
8. Gabriel Jouveau-Dubreuil, a French Archaeologist in Tamilakam: A Rediscovery of this Character based on the French Archives
- Ariane de Saxce 31
9. ஆத்தூர் கோட்டையும், வசிஷ்ட நதியும்
- A. சித்ரா 36

கட்டுரைகளில் சொல்லப்படும் கருத்துகளுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை ஆணையர் பொறுப்பு திருமதி. சீ. வசந்தி அவர்கள் சார்பாக பதிவு அலுவலர் திரு. கி. சு. சம்பத் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.
இணையதளம் www.tnarch.gov.in
மின் அஞ்சல் tnarch@tn.nic.in
archcommissioner@gmail.com.

முனைவர் **சீ. வசந்த்**, எம்.ஏ., எம்பிள்., பி.எச்.டி.
ஆணையர் பொறுப்பு

தொல்லியல் துறை
தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம்
ஆல்சு சாலை
சென்னை - 600 008
நாள்: 21-06-2012

பதிப்புரை

பண்டைய தமிழகத்தின் அரசியல், நிர்வாகம், சமுதாயம் மற்றும் பொருளாதாரம், வாணிபம், சமயம் குறித்து அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தொல்லியல் துறை காலாண்டு இதழ்களில் கல்வெட்டு, செப்பேடு மற்றும் அகழாய்வு தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளியிடப்படுகின்றது.

இவ்விதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள “பண்டைய தமிழகத்தில் தாய்சேய் உருவங்கள்” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாய்சேய் சுடுமண் உருவங்கள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவன், மாரியம்மன், திருமால் மற்றும் முருகன் கோயில்களில் நடத்தப்படும் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா என்னும் பங்குனித் திருநாளின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரை ஆய்வாளர்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அழகன்குளம் அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குறியீடு பாணை ஓடுகளின் வாயிலாக குறியீடுகள் குழக்கூட்டம் அல்லது தனிநபரை குறிப்பிட பயன்படுத்தியது அல்ல என்று அறியப்படுகின்றது. மேலும் ஐவகை நிலத்தில் வசிக்கும் மக்கள் தங்கள் வாழ்விடம் மற்றும் தொழில் ஏற்பு குறியீடுகள் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது

அறியப்படுகிறது.ஜோவே டுபிரில் (Jouveau Duberil) என்ற பிரான்சு நாட்டு தொல்லியல் வல்லுநர் இந்திய நாட்டுத் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றை பிரதிபலிக்கும் வகையில் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிப் பணியினை எடுத்துரைக்கும் கட்டுரை அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இக்காலாண்டு இதழ் பதிப்புப் பணியினை மேற்கோண்ட பதிவு அலுவலர் திரு. கி.சு. சம்பத் அவர்களின் பணி பாராட்டுக்குரியது. காலாண்டிதழ் - 88 வெளிவர பணியாற்றிய அச்சப்பிரிவு பணியாளர்கள் முதுநிலை முதலாள் திரு. மா.ஆ. சங்கர் மற்றும் திரு. சி. சத்தியவேலு, அச்சப்பிழைத் திருத்துபவர் திருமதி. கோ.கீதா, அச்சக்கோர்ப்பாளர்கள் திருமதி. தே. சத்தியவதி, திரு. மு. சக்திவேல் மற்றும் பிரிண்டர்-கம்-பைண்டர் திருமதி சு. பத்மாவதி, பைண்டர் பா. வசந்தா ஆகியோரின் முயற்சி சிறப்புடையது. மண்டல உதவி இயக்குநர் திரு. வெ. இராமமூர்த்தி, தொழில்நுட்ப உதவியர் திரு. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகுமார் ஆகியோரின் தொழில்நுட்பப் பணிகள் பாராட்டுக்குரியது.

தி. அசந்தா

Prevalence of Mother and Child Terracotta Images and their Significance in Tamil Nadu

Dr. S. VASANTHI

Registering Officer

ABSTRACT

The exploration and excavation undertaken in Tamil Nadu for the past three decades by various agencies yielded number of terracotta figurines. The noteworthy finds were the occurrence of terracotta mother and child images. This paper tries to enlist the places from where they were collected and their significance in the historical context.

• • • • •

Tamil Nadu is known for her heritage and culture. There are number of religious and secular representation of images in stone, bronze and terracotta. The terracotta figurines consist of Devine, human, animal and other objects like beads, earlobes, toys etc., The terracotta images found in exploration and excavation in Tamil Nadu were both made by the royal artists as well as by the local artisans. The making of the terracotta figurines was a highly specialized technique employed consisting of use of a double mould; one for the front and the other for the back in order to have the image in full form. Most of them are made up of adopting this method. There is no hand made terracotta obtained. The sites that have yielded terracotta objects in the excavation include Alagarai, Arikamedu, Appukallu, Adiyamankottai, Alagankulam, Boluvanmapatti, Kanchipuram, Kaveripattinam, Korkai, Thirukkampuliyur, Uraiur etc. The note worthy finds in exploration and excavations were the occurrence of terracotta images with representation of mother and child.

The terracotta mother and child images found in the excavations of the following sites, namely, Thirukkampuliyur, Alagankulam, Kambatti, Chayavanam and Manmangalam, Aravakkuruchi, Uttamanayakkanpalayam in the explorations as surface findings.

THIRUKKAMPULIYUR

A seated woman is holding a baby in her left side. It was found in the trench TKP-5, LAYER (2), The height of the image is 4cms. The baby is shown clinging to her breast and its face turning away from the breast. It is a broken figure with the head and the portions below the waist missing. Her left arm is not broken. She wears a necklace around her neck and bangles in her hand which are marked by thin and clear incisions. Her right hand is shown just pressing her left breast. The breasts and beely portions are not covered. It was originally treated with a red chip; and its traces are seen on the left half of the figure. According to the excavators it is a very interesting figurine portraying a natural scene of a mother and her child. Similar figurines are not found in South India and it may be considered to be very unique and rare specimen.' This terracotta figureine is assigned to the 10th - 11th Century CE.

ALAGANKULAM

A solid broken portion of a terracotta representation of a female figure was recovered from the trench AGM 8 at the depth of 2.28 mt from layer 3 (period III ie. 100 CE to 500 CE) The left side of the figure from waist to the knee portion is found and they are covered by the sari frills worn by the lady. The frills of the sari worn by the lady figurine are also shown in an elegant manner. A single foot with three anklets is noticed near the hip portion".

KAMBATTI

During the excavations at Kambatti in the Toda country, J.W. Breeks noticed a lid of a pot carrying a similar figure of a female carrying a baby. This find in the barrow suggests that this is a megalithic cult, which is surviving to this day."ⁱⁱⁱ

CHAYAVANAM

Another site, Chayavanam near the famous Kaveripumpattinam, in Nagappatinam district, had yielded a terracotta figurine in the excavation. A seated female holding a child and depicted as if the baby is feeding by way of clutching its breasts. The excavators have noted mediaeval pottery in contemporary layers."^{iv}

MANMANGALAM

It is a small village about eight km from Karur to Pugalur on the high way. Three terracotta figurines were collected in the exploration and they might have been kept in the Madras museum. All the three terracotta figurines represent females, seated on circular seats, two showing the female carrying a child on her hip and the third without one.

The first female seated figurine is shown with her hands placed on her knees. She is shown with a hair-do with finger nail ornamentation, has prominent nose, impressive forehead, round eyes and earlobes with Patrakundalas. The child had shown seated on her hip clutches the breast of mother. The female is shown with a lower garment extending upto the knee. The figure is 12 cm in height.

The other figure about 10 cm in height and some what damaged resembles almost the first figure in every respect, though somewhat less refined than the first. That it too had a child is clearly visible, though the figure of the child is lost. The third figurine also resembles the first two except that it carries no child. It is also 12 cm in height.^v

ARAVAKKURUCHI

Another mother and child terracotta is from Aravakkuruchi in Karur district, it is red in colour, and full round. It is depicted in sitting posture and holding a baby on her left side. The blouse worn by the figurine is shown up to her sleeve. The headless figurine without any ornamentation has the local artistic style and stylistically dateable to 10th to 11th Century CE.^{vi}

UTTAMANAYAKKANPALAYAM

A terracotta image of mother and child is found at Uttamanayakkanpalayam in Dindukal district. The figurine resembles that of the local style. The solid image is holding the child on her hip. Her thick lips slightly protruding chin which can be closely associated with the local tribal characteristics and long elongated ears, mango designed necklace around her neck are some of the interesting features noticed. She wears three bangles on her arms. The head dress of the figurine is also typical that of the Vijayanagara dynasty style. Hence, it belongs to 13th -14th century CE.

OBSERVATIONS

1) Mr. Abdul Majeed observes that the people belonging to the Karnika sub caste are living in Manmangalam village claim that they were the descendents of Chitrugupta the cheif scribe of Yama (god of death). He also states that they live in various parts of Tamil Nadu in places like Madras, Kanchipuram, Erode, Kangayam and Coimbatore. They are found in large numbers in Kodunturai which is to the north of Musiri in Tiruchi district. It is found that the Karunikas of Kodunturai worship in their houses similar terracotta figures of female deities carrying children. The people call this deity "Koppātti Amman", Pāppāra deivam and Brahmana deivam," and he also suggest that it is difficult to ascertain why they called the terracotta images with child as Brahmin Goddess.

2) The representation of mother and child images has some significance. Growth of religious dogmas and ideas had their influence in every aspect of the life of the people.

3) Jainism and Buddhism were practiced by the people from 3rd century CE to 6th Century CE in Tamil Nadu. The representation of Yakshi was very popular in that period. In Jainism Ambika Yakshi of 22nd Tiruthankara Neminatha is depicted with her sons. In Buddhism also the yakshi Harithi is shown with her children. The influence of this two yakshi's might have developed in to the making and worship of the mother and child images in terracotta.

The worship of this kind of images as in Manmagalam, in community of the Karnikas might have been due to the influence of the Jain and Buddha Yakshi's images hence they were called by the worshippers as Pāppāra deivam and Brahmana deivam.

4) This mother and child images might have been created as offering or votive images.

5) Though the terracotta images made by the local people they had some outside influence as in the case of terracotta image from Alagankulam excavation. The drapery of the image resembles that of the Roman way of drapery. The local religious concepts were represented in the outside art forms.

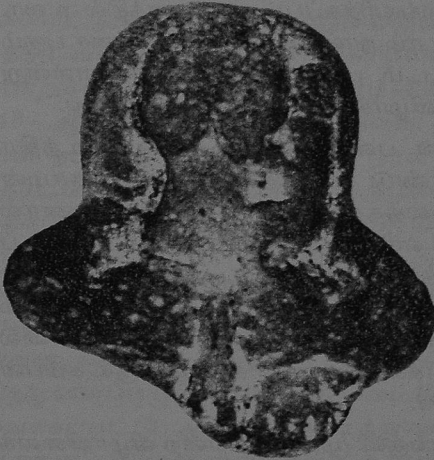
6) To some extent it can be suggested that most of the images of mother and child belongs to 10th to 14th Century CE, except Alagankulam datable to 500 CE.

Conclusion

The representation and worship of mother and child in terracotta is still vogue in Tamil Nadu due to the continuation of the tradition followed in the early period.

Foot Notes

- i. Mahalingam, T.V., Gen.Ed, Report on the excavations in the Lower Kaveri Valley (Thirukkampuliur and Alagari), p.58, Madras University, Chennai, 1970.
- ii. Sridhar, T.S. (Ed), Alagankulam (An Ancient Roman Port City of Tamil Nadu), pp.65-66 TNSDA, Chennai-2005.
- iii. Abdul Majeed, Manmangalam Terracottas, Nagaswamy, R., (ed), South Indian Studies, pp. 102, SAHER, Madras-1978.
- iv. ibid. 102
- v. Ibid. 102
- vi. Vasanthi S., தமிழக அகழாய்வில் சாதனைகள், (Tamil) p 16, Poovalagi Pathipakkam, Chennai - 1999.

2

பங்குனி உத்திரத் திருவிழா என்னும் பங்குனித் திருநாள்

வெ. இராமமூர்த்தி

மண்டல உதவி இயக்குநர்

கோவை

சூளர் காலம் மறைந்து கோடை தொடங்கும் பங்குனித் திங்கள் பெளர்ணமி நாளில் வரும் உத்திர நட்சத்திர நாளில் தமிழகக் கோயில்கள் தோறும் திருவிழாக் கொண்டாட்டமும், சிறப்பு வழிபாடுகளும் அமர்க்களமாய் நிகழ்கின்றன. சிவன் கோயில், மாரியம்மன் கோயில், திருமால் கோயில், முருகன் கோயில் என்று இவ்விழா எல்லாக் கோயில்களிலும் கொண்டாடப்படுகிறது.

சிவன் கோயில்களில் முதல் நாள் கொடியேற்றம் ஐந்தாம் நாளில் தென்னைக் குறுத்தோலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சப்பரத்தில் உலா, ஏழாம் நாளில் திருக்கல்யாணம், எட்டாம் நாள் பிட்சாடனர் பிச்சை புகும் விழா, ஒன்பதாம் நாள் திருத்தேரோட்டம், பத்தாம் நாள் உத்திர நாளன்று தீர்த்தமாடுதல் என்று பங்குனி உத்திர விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது.

புராண மரபுகளின்படி காமன் பண்டிகையும் பங்குனி உத்திர நட்சத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. காமன் சிவபெருமானின் தவத்தைக் கலைத்ததற்காக நெற்றிக்கண்ணால் எரிக்கப்பட்ட பின் கிராமப்புரங்களில் எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சிகட்டிப் போட்டிப் பாடல்கள் பாடி விழாக் கொண்டாடும் மரபு சமீப காலம் வரை இருந்தது. பங்குனி உத்திர நட்சத்திரத்தில் மீனாட்சிகந்தரர், சீதா கல்யாணம் நடந்ததாகவும் புராண மரபுகள் உண்டு. கம்பர் பங்குனி உத்திர நாளில் கம்பராமாயணத்தை அரங்கேற்றியதாகக் கொண்டு கம்பனுக்குக் கம்பன் கழகத்தார் விழாவெடுத்து வருகின்றனர்.

இலக்கியங்களில் அகநானூறு 'பங்குனி முயக்கம்' என்ற விழாவினைக் குறிக்கிறது. பழைய உரையாசிரியர் 'பங்குனியுள்ளிவிழா' என்று இதனை விளக்குவார். தமிழறிஞர்கள் இவ்விழாவை பங்குனி உத்திர விழா என்றே

சொல்வர். திருஞானசம்பந்தர் மயிலாப்பூர் பதிகத்தில் ‘பங்குனி உத்திரநாள் ஒலி விழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்’ என்று பாடி இவ்விழா நிகழ்வினைப் பதித்துள்ளார். திருநாவுக்கரசர், திருவாருரில் பங்குனி உத்திர விழாவில் நபிநந்தி அடிகள் தண்ணீரால் விளக்கேற்றியதை பங்குனி யுத்திரம் பாற்படுத்தா னாரூர் நறுமலர் நாதனடித் தொண்டனம்பி நந்தி நீராற்றிரு விளக்கிட்டமை நீனாடரியு மன்றே என்று குறித்துள்ளார். சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் இந்நிகழ்வை மேலும் விவரித்துப் பேசுவதோடு ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணத்தில் வழக்கமாக நிகழும் திருவாரூர் பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவிற்கு சுந்தரர் வராது ஒற்றியூரில் சங்கிலி நாச்சியாருடன் இருந்ததையும் கீழ்க்கண்ட பாடலால் அறியலாம்.

“பங்குனித் திருநாளிற் குப்பண்டுபோல்

இங்கெனைப் பிரிந்து போகி ஒற்றியூர் எய்தி அங்கே

சங்கிலித் தொடக் குண்டாருக் கிங்கொரு சார்வுண்டோ?”

மேலும் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இறையனார் களவியல், தமிழகத்தில் மூவேந்தர் தலைநகர்களில் கொண்டாடப்பட்ட மூன்று சிறந்த விழாக்களில் ஒன்றாக உறையூரில் நிகழ்ந்த பங்குனி உத்திர விழாவைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

பண்டைத் தமிழகக் கல்வெட்டுகளும் பங்குனி உத்திர விழாவை வெகுவாக விளக்கிச் சொல்லியுள்ளன. ஸ்ரீரங்கத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் சோழர் மற்றும் விஜய நகரக் காலங்களில் நிகழ்ந்த பங்குனி உத்திர விழாக்கள், திருமால் கோயிலில் நிகழ்ந்த உத்திர விழாவுக்கு நல்ல சான்றுகளாகும். பராந்தக சோழனின் இரு கல்வெட்டுகள் கி.பி. 946, 948 - ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. இவை பங்குனி உத்திர விழா ஒன்பது நாள் நடந்தது என்றும் முதல் நாள் விழா ரோகினி நட்சத்திரத்தன்று தொடங்கியது என்றும் அன்று திருமுளைப் புழுதித் திருவாராதனை நிகழ்ந்த தென்றும், ஐந்தாம் நாள் ஏகாதசியும் பூச நட்சத்திரமும் கூடிய நாளில் திருமஞ்சன நீராட்டு நிகழ்ந்து அதன் பிறகு அப்பங்கள் வைத்து பெருந்திருவழுது நிகழ்ந்தது என்றும் இக்கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. முதல் நாள் கொடியேற்றத்தின்போது நவதானிய விதைகளை முளைவிடச் செய்து அங்கு வைத்து வைதீகச் சடங்குகள் செய்வது மரபு. அதனையே திருமுளைப்புழுதி என்று கல்வெட்டுச் சொல்கிறது. அன்று கலசங்கள் வைக்கப்பட்டு அதற்கு கோடித்துண்டுகள் சுற்றப்பட்டன. கல்வெட்டு அதனை புடவை என்கிறது. ஆசாரிய பிராமணருக்கு வழங்கப்பட்ட ஆடையை கூறை என்கிறது.

இறைவனுக்கு சாத்தப்பட்ட ஆடையை பரிவட்டம் என்கிறது. இறைவனுக்கு திருச்சுண்ணம், வாசனைப் பொருளும் சாத்தப்பட்டது. ஐந்தாம் நாள் அப்பப்பெருந்திருவழுதுக்காக பருப்பு, சர்க்கரை, தேங்காய், சீரகம், மிளகு, அரிசி, வாழைப்பழம் ஆகியவை வழங்கப்பட்டன. இச்செலவுகளுக்காக சாசணமங்கலம் என்ற இடத்தில் நிலங்கள் கொடை கொடுக்கப்பட்டன. இதே கோயிலில் இராசராசசோழன் காலத்திலும் (கி.பி. 1009) பங்குனித் திருநாள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அது போது பருப்புப் போனகம் படைக்கப்பட்டதை மற்றொரு கல்வெட்டு சொல்கிறது. விக்ரிமசோழனின் காலத்திலும் (கி.பி.-1142) பங்குனித் திருநாள் ஸ்ரீரங்கத்தில் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. திருவிழாக்காலம் முழுவதும் வைணவர்களாய் உள்ள பரதேசி பிராமணர்களுக்கும், மலையாளப் பிராமணர்களுக்கும் உணவு வழங்கக் கொடை நல்கப்பட்டுள்ளது. இச்செய்தி ஸ்ரீரங்கப் பங்குனி உத்திர விழா சிறப்புற நிகழ்ந்ததின் காரணமாக கேரளம் மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வைணவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் வந்து விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர் என்பதை விளக்குகிறது. ஸ்ரீரங்கத்தில் இவ்விழா தொடர்ந்து நிகழ்ந்து விஜயநகர மன்னன் சதாசிவராயர் காலத்தில் (கி.பி. 1565) 10 நாள் விழாவாக மாறியுள்ளது. பங்குனி உத்திரநாள் ஆதிபிரம்மாவின் திருநாள் என்றும் அன்று தீர்த்த நாயினார் வடதிசையில் உள்ள காவிரி ஆற்றுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு தீர்த்தத் திருவிழா நிகழ்ந்துள்ளது. அன்று தளிகை, வடை, தோசை, இளநீர், தேங்காய் முதலியவை இறைவனுக்குப் படைக்கப்பட்டன. இச்செலவு களுக்காகப் பெருமாள் ஜீயர் என்பவர் 100 பொன் தொகையை முதலீடு செய்து மாதம் ஒரு பொன் வீதம் 12 பொன் வட்டி கிடைக்கச் செய்து அதனை இச்செலவுகளுக்கு ஒதுக்கியுள்ளார்.

கோவையை அடுத்துள்ள பேரூரிலும் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற நிகழ்ந்ததை அங்குள்ள மூன்று கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. இங்கு கூத்தாடுந்தேவர் (நடராசர்) பங்குனித் திருநாளில் ஒருநாள் அலங்கரிக்கப்பட்டு (திருச்சாத்துச் சாத்தி) வழிபடப்பட்டுள்ளார். மற்றொரு நாள் சிவபெருமான் பிச்ச வேஷங் கண்டருளி பிச்சாண்டர் கோலத்தில் உலாச்சென்றுள்ளார். அப்பொழுது அவருக்கு அப்பம் அமுதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வூர்ப் பங்குனித் திருநாளில் பூசிக்கும் நம்பி (பூசை செய்பவர்), பூத்தொடுப்போர், குழல் ஊதுவோர் திருவிதி ஆண்டார், (இறைவனைச் சுமந்து செல்வோர்) திருப்பதியம் பாடுவார் (ஓதுவார்) ஆகியோருக்கு வழங்கவேண்டிய ஊதியங்களுக்காகச் சிவபாதசேகரமன்னரை

என்ற நிலம் கொடை நல்கப்பட்டதை மற்றொரு கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. மற்றொரு கல்வெட்டு தைப்பூசம், பங்குனி தீர்த்தத் திருநாள் ஆகிய இரண்டினையும் குறிப்பிடுகிறது. பங்குனி தீர்த்தத் திருநாள் என்பது உத்திரத் திருநாள் என்று கருதலாம்.

விழுப்புரத்தில் கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் (கி.பி. 1525) ஸ்ரீகயிலாய முடையாருக்குத் திருத்தேர் விழா நிகழ்ந்துள்ளது. விழாச் செலவுக்காக கண்டிய தேவன் குப்பம் என்ற ஊரில் நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்மாத்தூரில் சோழன் தலை கொண்ட வீரபாண்டியன் காலத்தில் (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு) தென்னவன் தமிழ்வேள் கண்டன் சாத்தன் என்பவன் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா நடத்தி அது தொடர்ந்து நடக்க நிலம் கொடை கொடுத்துள்ளான்

புதுக்கோட்டையை அடுத்துள்ள திருக்கோகர்ணத்தில் பரகேசரி என்ற பட்டமுடைய சோழன் காலத்தில் திருவுத்திரத் திருவிழா நடந்தமையும் அதுபொழுது பெருந்திருவமிர்து படைக்கப்பட்டதையும் ஒரு கல்வெட்டு குறிப்பிட்டுள்ளது. இதே ஊரில் பங்குனி உத்திர விழா கணபதிக்கும் நடத்தப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீகோகர்ணத்து பங்குனி உத்திரத்துக்கு கணபதியார் விழாவுக்கு என்ற கல்வெட்டு வரி இதனைக் காட்டுகிறது.

ஊளுந்தூர்பேட்டையை அடுத்துள்ள எலவாசனூரில் உள்ள கல்வெட்டு இவ்வூர் இறைவிக்கு (ஆளுடை நாச்சியார்) பங்குனி மாத விழாவின் போது திருக்காப்பு நாண் கட்டுவதற்காக அரைக்கால் பொன் கொடுக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறது.

ஏற்கனவே இலக்கியங்கள் வாயிலாகத் திருவாரூரில் பங்குனித் திருநாள் நிகழ்ந்ததை அறிந்தோம். இங்குள்ள கல்வெட்டுகளும் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் நிகழ்ந்த திருப்பங்குனி உத்திர விழா கொடியேற்று நாள் தொடங்கி பத்துநாள் நிகழ்ந்தது என்றும் திருமுனைச்சாத்தும் நிகழ்ந்தது என்றும் சொல்கின்றன.

இதுவரை பார்த்த கல்வெட்டு, இலக்கியச் செய்திகள் சங்க காலம் தொடங்கி விஜயநகர காலம் வரை பங்குனி உத்திர நாள் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்ததைக் காட்டுகின்றன. இவ்விழாவின் போது பிட்சாடனர் எழுந்தருளுவது இன்று போல் பண்டும் இருந்ததையும் பேரூர் கல்வெட்டு மூலம் அறிந்தோம். பிட்சாடனர் ஆடையின்றி தாருகாவனம்

சென்ற போது ரிஷி பத்தினிகளெல்லாம் மோகித்துத் தங்களை மறந்து நின்றனர். இதனைப் பல சோழர்காலச் சிற்பங்கள் நன்கு காட்டுகின்றன. காமன் பண்டிகை பங்குனி உத்திரத்தின் போது கொண்டாடப்படுவதும், பரவை நாச்சியார் சுந்தரர் வரவுக்காக ஏங்கி நிற்பதும் அகநானூற்றுப் பாடலிலும் தலைவன் வரவுக்கு ஏங்கிய தலைவிக்கு தோழி பங்குனி முயக்கம் குறிப்பிடுவதும், சம்பந்தர் மயிலைப் பங்குனி உத்திர விழாவினை ஒலி விழவு என்று குறிப்பதும் வட இந்தியப் பகுதியில் நிகழும் ஹோலிப் பண்டிகையான காமன் பண்டிகையை நினைவுருத்துவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க சமுதாயத் தாக்கங்களாகும். சங்க காலத்தில் பங்குனித் திங்களில் ஆற்றுப் பகுதியில் மக்கள் மகிழ்வுடன் நீராடுவதாக இலக்கியங்கள் சொல்லும் செய்தி பிறகு கோயில்களில் இறைவன் நீர்த்துறைகளுக்குச் சென்று தீர்த்தமாடுவதாக மதச்சார்பு பெற்று விளங்குவதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய நகரச் சமூகச் சூழலில் பங்குனி உத்திர விழா பெரும்பாலான மக்களிடையேயும், கோயில்களிலும் சிறப்புக் குறைந்து வருவது தமிழக மக்கள் மகிழ்வுக்காகவும் கோடை வெப்ப சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதாகவும் நீராடி மகிழ்ந்ததையும் மெல்ல இழந்து வருகிறார்கள் என்றே கருதவேண்டும்.

3

வடகொங்கு கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் சிற்றரசர்கள்

பெ. கௌதமபுத்திரன்

தொல்லியல் துணைக் கண்காணிப்பாளர்
பூம்புகார்

கொங்கு நாடு தமிழகத்தில் கங்க நாட்டின் தெற்கும் சோழ நாட்டின் மேற்கும், பாண்டிய நாட்டின் வடக்கும், சேர நாட்டின் கிழக்கும் அடங்கிய பகுதியாகும். கொங்கு நாட்டில் குறிஞ்சியும், முல்லையும், மருதமும் நிறைந்த மரங்களும், பூக்களும், பழங்களும் வேளாண்மை நிறைந்த இடங்களும் தோப்பு துறவுகளும் பயிர்பச்சைகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. இவற்றில் வடகொங்கு பகுதி சேலம், நாமக்கல், தருமபுரி, கிருஷ்ணகிரி போன்ற பகுதிகள் அமைந்துள்ளது. இவற்றில் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர், ஆற்காடு, தியாகனூர், வீரகனூர், தெடாவூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் 'மகதை வாணர்கள்' என்ற குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சியானது ஆற்காடுரை தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்துள்ளனர் என்ற செய்தி அறியப்படுகின்றது. இப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் கல்வெட்டுகளில் மகதேசன் பெருவழி காஞ்சிபுரம் என்ற கல்வெட்டுத்தூண் ஆற்காடூரில் உள்ளது. கடலூர் மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியும் சேலம் மாவட்டம் கிழக்கு ஆத்தூர் பகுதி அடங்கிய பகுதி மகதை வாணவர்கள் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர்.

பாலையக்காரன் சின்னநாயக்கன்

சேலம் மாவட்டத்தில் புதிய பாலையக்காரன் 'சேலம் சின்னம நாயக்கன்' ஆவார். இவரது பட்டப்பெயர் சேலம் சின்ன பூபாலன் என்றும் சின்ன மகிபன் என்றும் இவர் காலத்து கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றது. ஆத்தூர் செக்கடிப்பட்டியில் உள்ள கல்வெட்டு செய்தியானது இவனைப் பற்றியும், இவனது பிள்ளைகள் ஆறுப்பேரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் இக்கல்வெட்டில் சின்னம நாயக்கன் மகன் இலட்சுமி நாயக்கன் ஆத்தூரில் வஷிஷ்ட நதியின் வடப்பகுதியில் மிகப் பிரம்மாண்டமான கல்

கோட்டையை கட்டினான். வஷிஷ்ட நதியில் பல இடங்களில் அணைகளை கட்டி நெல் விளையும் விவசாய பகுதிகளாக உருவாக்கினான் என்றும், மேலும் பேளூரில் உள்ள இவன் காலத்து கல்வெட்டு செய்தியானது திருச்சிராப்பள்ளி முற்றுகையின் போது தமக்கு உதவ வேண்டுமென்று திருமலை நாயக்கர் ஓலை மூலம் வேண்டியப் பொழுது சின்னம் நாயக்கன் தன் மகன் வேங்கடப்ப நாயக்கன் படையுடன் சென்று திருமலை நாயக்கர் போரில் வெற்றியடைய உதவிபுரிந்தான் என்ற கல்வெட்டு செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றது.

கெட்டி முதலிகள்

சேலம் மாவட்டத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடுகின்ற குறுநில சிற்றரசர்கள் தாரமங்கலம் கெட்டி முதலிகள் ஆவார்கள். இந்த கெட்டி முதலிகளுக்கும் சங்க காலத்திலிருந்த கட்டிகளுக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. கெட்டி முதலிகளின் முன்னோர்கள், பாண்டியர்கள், ஏய்சாளர்களின் ஆட்சி காலங்களில் தாரமங்கலம் பகுதிகளில் ஊர்த் தலைவர்களாக இருந்துள்ளனர். இந்த கெட்டிமுதலிகள் ஊர்த் தலைவர்களாக இருந்து பின் காலப்போக்கில் மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி காலத்தில் கெட்டி முதலி என்ற பட்டப் பெயருடன் ஆட்சிப்புரிந்துள்ளனர். சேலம் மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதிகள் இவர்களுடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்துள்ளது. கெட்டி முதலி ஆட்சி காலத்து கல்வெட்டுகள் தாரமங்கலம், இலவம்பட்டி, பவானி, ஆத்தூர் போன்ற ஊர்களில் கல்வெட்டுகள் உள்ளது.

நாமக்கல் சேந்தமங்கலம் நாயக்கர்கள்

ஒன்றுபட்ட சேலம் மாவட்டத்தில் சோழர் காலத்திற்கு பின் விஜயநகர ஆட்சி காலத்தில் மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி காலத்தில் உருவான பாளையப்பட்டுக்களின் வரிசையில் நாமக்கல் சேந்தமங்கலபாளையம் உருவாகியுள்ளது. சேந்தமங்கலபாளையத்தில் நாமக்கல், இராசிப்புரம் அடங்கிய பகுதிக்கு பாளையக்காரராக இருந்தவர் இராமச்சந்திர நாயக்கர் ஆவார். இராமச்சந்திர நாயக்கர் காலத்து பத்து கல்வெட்டுகள் இப்பகுதியில் உள்ளது. திருமலை நாயக்கர் ஆட்சியின் போது மதுரையில் இருந்த கிறித்துவ பாதிரியார் நொயிலிக்கு கிறிஸ்துவ கோயில் கட்டிக் கொள்ள இராமச்சந்திர நாயக்கர் நிலமும், பொருளும் கொடுத்துதுவினார் என்ற செய்தி கல்வெட்டுகள் மூலம் தெரிய வருகின்றது.

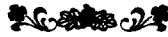
பொன்பரப்பி சோழகங்க தேவர்கள்

சோழர் ஆட்சியில் ஆறகளுர் மகதை வாணர்க்குக் கீழ் அடங்கிய தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் சோழகங்க தேவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் சோழர் காலத்தில் சேலம், இராசிப்புரம் பகுதியில் குறுநில தலைவர்களாக

இருந்துள்ளனர். இவர்களின் தலைநகரம் சேலம் மல்லுரை அடுத்த 'பொன்பரப்பி' என்ற ஊராகும். இவ்வூரை 'சேலநாட்டு பான்பரப்பி' என்று கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றது. பொன்பரப்பினரான சோழகங்க தேவர் என்ற செய்தி கல்வெட்டில் உள்ள தொடர் மூலம் பொன்பரப்பின மகதைப் பெருமாளின் கீழ் இவர்கள் ஆட்சி செய்துள்ளனர் என்றும் சோழ மன்னன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலம் தொடங்கி சோழப் பேரரசு இருக்கும் வரை பொன் பரப்பு மல்லூர் பகுதிகளை இவர்கள் ஆட்சிப் புரிந்துள்ளனர்.

காங்கேயர்கள்

காங்கேயர்களைப் பற்றிய செய்தியானது திருச்செங்கோட்டு கல்வெட்டு மூலம் அறியப்படுகின்றது. சமூகத்தில் தலைமை பொறுப்பேற்று நற்காரியங்களை செய்து வந்தவர்கள் மோரூர்க் காங்கேயர்கள் இவர்கள் கொங்கு வேளாளப் பெருமக்களின் தலைவர்களாகவும், தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரிக்கும் பெரும் வள்ளல்களாகவும் இருந்துள்ளனர். திருச்செங்கோட்டில் இவர் செய்த கோயில் திருப்பணிகளைப் பற்றிய கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுவது இவர்களுடைய தெய்வப்பற்று நன்கு விளக்குகின்றது.

அழகன்குளம் - மாங்குடி அகழாய்வில் கிடைத்த குறியீடுகள் - ஓர் ஆய்வு

ச. செல்வராஜ்

மண்டல உதவி இயக்குநர் (ப.நி)

குறியீடுகள் பொறித்த பாணை ஓடுகள் தமிழக அகழாய்வுகளில் பெரும்பான்மையான அளவு சங்க கால வாழ்விடங்களிலும், பெருங்கற்கால பண்பாட்டு நினைவுச் சின்னங்கள் உள்ள இடங்களிலும் கிடைத்து வருகின்றன. அகழ்வாய்வுகளில் காணப்படும் பாணை ஓடுகளில் குறியீடுகள் மிகவும் இன்றியமையாத முக்கியத்துவம் பெரும் ஒன்று. இந்த குறியீடுகளை தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் ஆய்வு செய்து தங்களது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். பிரான்ஸில் என்ற ஆய்வாளர் முதன் முதலில் இந்த ஆய்வை தொடங்கினார். பின்னர் இ. எச். ஹண்டே, ஜி. யஜ்தானி, பி.கே. தாபர், பி.பி. லால், திரு. குருமூர்த்தி போன்ற தொல்லியல் மற்றும் கல்வெட்டியல் நிபுணர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

குறியீடுகள் குறித்து ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்த பொதுவான கருத்துக்கள், குறியீடுகள் பெரும்பாலும் காணப்படும் இடம் பாணையின் தோள் பகுதியே ஆகும். சில வெளிப்புறத்தில் புடைத்த பகுதியிலிருந்து செல்வதையும் காணலாம். குவளை, குடுவை, தட்டு போன்றவைகளில் அடிப்பகுதியிலும் தட்டில் விளிம்பிலிருந்து அடிப்பகுதி செல்ல வளையும் இடம் வரையிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை காணலாம்.

குறியீடுகள் அதாவது இந்த பாணை மீது காணப்படும் கீறல்கள் ஒவ்வொன்றும் அறிவுப்பூர்வமாக கீறப்பட்டவைகளே. இவை நாளடைவில் பெற்ற முதிர்ச்சியின் காரணமாக குறியீட்டு கீறல்கள் வரிவடிவமாகவும், உருவமாகவும் பின்னர் சித்திரங்களாகவும் இறுதியில் எழுத்துக்களாகவும் பரிணமித்தன. இதன் வளர்ச்சியை அகழாய்வுகள் வெகுவாகவே தெளிவுபடுத்துகின்றது.

குறியீடுகளை பொறித்த மனிதன் கால வளர்ச்சியால் குறியீடுகள் இருந்த இடத்தில் தன் பெயரையும், தொழிலையும் கீறல் முறையில் பதித்தனர். எனவே குறியீடுகள் எழுத்துக்களின் முன்னோடி என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்று இருப்பினும் எழுத படிக்கத் தெரிந்த சமகாலத்திலும் கிடைக்கக் கூடிய பாணை ஓடுகளில் எழுத்துக்களும், கீறல் குறியீடுகளும் கிடைக்கின்றன. இவை முழுமையான எழுத்தறிவை பெறவில்லை என்பதை காட்டுகின்றது.

குறியீடுகள் குறித்து ஆய்வாளர்கள் கருத்து

குறியீடுகளை ஆய்வு செய்தவர்கள் அனைவரும் கூறும் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே காண்போம்.

1. பாணை ஓடு செய்வோரின் குறியீடு
2. பாணை உரிமையாளரின் குறியீடு
3. குலக்குறியீடு
4. வணிகக் குறியீடு அல்லது தொழில் முறை குறியீடு

இதில் குறிப்பிடப்படும் முதலிரண்டு கருத்துக்கள் ஏற்படைத்தன்று எனவும், அதற்காக கூறப்பட்ட காரணங்களும் சரியானவையாகவே தோன்றுவதால் அதனை அறிஞர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று.

அவை பாணை ஓடு செய்வோரின் குறியீடு என்றால் பாணை சுடுவதற்கு முன்பே குறியீடு இட்டிருத்தல் வேண்டும் பெரும்பான்மையான பாணை ஓடுகள் சுடப்பட்ட பின்னர் கீறப்பட்டவையே என்பது தெளிவு. அடுத்து பாணை செய்வோரின் குறியீடு என்றால் ஒரே இடத்தில் பல குறியீடுகள் உள்ளவை கிடைப்பதும் வேறுவேறாக காணப்படும் குறியீடுகள். இவை மூலம் ஒரே தொழில் செய்பவர்கள் இத்தனை எண்ணிக்கையில் ஒரே இடத்தில் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

குலக்குறியீடு

குலம் என்பதை குடும்பம் அல்லது ஒரு கூட்டம் என்று கொண்டு ஆய்வு செய்தால் இதனை ஒரு குலக்குறியீடு என்று குறிக்கலாம் என்பர். கொடுமணல் அகழாய்வில் இரு வேறு பெருங்கற்படைகளில் அகழ்ந்த பொழுது ஒரு பெருங்கற்படையில் ஒரே குறியீடுகள் கிடைத்ததாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனவே பல பெருங்கற்படைகளை அகழ்ந்த பொழுது குறியீடுகள் வெவ்வேறு ஈமச்சின்னங்களில் ஒரே மாதிரியான குறியீடுகள் காணப்பட்டதால் இதனை ஒரு குலத்தின் குறியீடு என்பதைவிட அந்த கூட்டத்தின் குறியீடு என்று கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவை ஒரு கூட்டத்தின் குறியீடு என்றால் குறியீடுகள் குறிப்பிட்ட சில குறியீடுகள் மட்டுமே காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு பல்வேறு விதமான குறியீடுகள் கிடைத்துள்ளதை

திரு. இராசன் அவர்கள் கொடுமணல் அகழாய்வு - ஓர் ஆய்வு என்ற நூலில் குறிப்பிட்டு அதற்கு விளக்கமும் அளித்துள்ளார்கள். எனவே குறியீடுகள் பொருத்தவரை ஈமச்சின்னங்களில் இருந்து கிடைக்கும் குறியீடுகளையும், பெருங்கற்கால மக்களின் வாழ்விடங்களில் அகழாய்வு செய்து கிடைத்த குறியீடுகளையும் ஒப்பு நோக்கும் பொழுது பெரும்பாலும் தன் குலத்தொழில் அடிப்படையிலும், தன் வாழ்விடத்தையும் மையமாக வைத்தே குறியீடுகளை கீறியுள்ளான். இந்த குறியீடு ஒரு கூட்டத்திற்கு அல்லது ஒரு குலத்திற்கு மட்டுமே உரியது என்று கூறுவது பொருந்தாது. ஏனெனில் ஒரே மாதிரியான குறியீடுகள் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து கிடைத்து வருவதை அகழாய்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பண்டையகால மக்கள் பயன்படுத்திய கீறல்கள் மிகவும் அறிவு சார்ந்த ஒன்று எழுத்தில் புரியவைக்க முடியாதவைகளை கூட தன் கீறல்கள் மூலம் புரியவைத்துள்ளனர். அதன் அடிப்படையில் அழகன்குளம், மாங்குடி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் நமக்கு ஏராளமான குறியீடுகள் கிடைத்தன. அவற்றில் சுமார் 500 குறியீடுகளை இந்த ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு பிற குறியீடுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. 1. தனிக் குறியீடு 2. இரண்டு குறியீடுகள் 3. இணைப்புக் குறியீடுகள். இந்த மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளும் பொழுது குறியீட்டின் பொருளும் அதனை கீறப்பட்டதன் காரணமும் விளங்குகின்றது.

தனிக் குறியீடுகள் (single graffiti marks)

ஆரம்பக் காலக்கட்டத்தில் மனிதன் குறியீடுகளை பயன்படுத்தினான். கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்த மனிதன் விவசாயத்தின் பயன் அறிந்த பின்பு பண்டமாற்று முறையை கையாண்டான். அது சமயம் தன்வசம் உள்ள பொருட்களை கொடுத்து தன் தேவையை பூர்த்தி செய்து கொண்டான். அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் தனித்தனி குறியீடுகள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. எனவே தனிக் குறியீடுகளே காலத்தால் முற்பட்டவை என்பது ஒரு கருத்து ஆகும்.

தனிக் குறியீடுகள் பெரும்பாலும் கருப்புசிவப்பு, சொரசொரப்பான மட்பாண்டங்கள், சிவப்பு பாணை போன்றவைகளில் தான் அதிகம் காணமுடிகின்றன. அதாவது பெருங்கற்காலப் பாணை ஓடுகளில் மட்டுமே இந்த குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக சில குறியீடுகளை மட்டும் பிற்சேர்க்கையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளதை கண்டு உணர முடியும்¹.

குறியீடுகள் அனைத்தும் பொருள் பதிந்த ஒன்று. கூம்பாக காட்டப்பட்ட இந்த குறியீடு உயரமான இடத்தில் இருப்பவர் அல்லது மலைப் பகுதியில் வாழ்பவர் என்ற பொருளில் கீறப்பட்டவை. இதன் வளர்ச்சியே கூம்பு முகட்டின் மேல் கோடுகள் காணப்படுவதும், பின்னர்

கூம்பின் கீழ் பகுதியில் ஒரு முனையில் கோடு காண்பதும் பல நமக்கு கிடைத்துள்ளன. இவை முறையே மலை மேலே வசிப்பவர், வலப்புறம், இடப்புறம், அடுக்குத்தொடர், மலை அடிவாரத்தில் வசிப்பவர் என்று முறையே தன் எண்ணு வெளிப்பாடு ஆகும். இவை போன்றே ஏணி, ஆற்றுப்படுகை, படகுத்துறை, படகு, காடு, செடி, வேடுவன் வில் அம்பு, சூரியன், சந்திரன், கப்பல் என்று தன் எண்ணங்களை அதாவது தன் செய்தொழில் இருப்பிடம் இரண்டையும் குறிக்கவே இக்குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பின்னர் வளர்ச்சி பெற்று அதிக அளவு குறியீடுகள் தங்களுக்குள்ளாகவே போடப்பட்டு பல பிரிவுகளாக பிரிந்தனர். பெருங்கற்கால பண்பாட்டு காலத்தை கி.மு. 1000 வரை கணிக்கலாம். அவ்வாறு கணிக்கும் பொழுது காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டதே இந்த தனிக் குறியீடுகள் ஆகும் என்றும் துணியலாம்.

கிரேடு அல்லது கிரேட்டிற்கும் மேற்பட்ட குறியீடுகள் (Double or multi Graffiti marks on shersch)

கால வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டம் பாணை ஓடுகளில் இரண்டும் அதற்கு மேற்பட்ட குறியீடுகளும் காணப்படுவதே. இந்த இரண்டு குறியீடுகள் ஒரே இனம் அல்லது ஒரே தொழில் புரிபவராகவோ அன்றி வேறு வேறு தொழில் புரிபவராகவே அல்லது வேறு வேறு இடங்களில் இருந்து வேறு வேறு தொழில் புரிபவராகவோ இருந்து வணிகம், விவசாயம், திருமணம் போன்ற ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காக ஒரு கூட்டம் இன்னோரு கூட்டத்துடன் இணைந்த பொழுது தன் குறியீட்டையும், தன்னுடன் சேர்ந்த இனத்தின் குறியீட்டையும் இணைத்து போட்டிருந்தல் வேண்டும். எனவே தான் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேல் குறியீடுகள் போடும் பழக்கம் உருவாகியிருக்க வேண்டும். இவை மிகவும் குறைந்த அளவே காணப்படுகின்றன. அழகன்குளம் - மாங்குடி அகழாய்வில் கிடைத்த சில குறியீடுகள் பிற்சேர்க்கையில் வழங்கப்பட்டுள்ளதைக் கண்டு தெளிவு பெறலாம்.²

இந்த குறியீடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இங்கு கூறப்படும் பொருள் எளிதாக விளங்கும்.

பள்ளத்தாக்கில் உள்ளவனும் மலைமேல் உள்ளவனும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பு, பள்ளத்தாக்கில் உள்ளவனும் மீனவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு மலைவாழ் மக்களுடன் ஆற்றுப் படுகையில் உள்ள மக்கள் இணைந்தது, அடுக்குத்தொடர் மலைகளுடன் கொண்ட உறவு என்று மனிதன் மனிதநேயத்தோடு ஒரு கூட்டத்தின் குறியீட்டையும் அவர்கள் பாணை ஓட்டில் கீறி நாங்கள் இருவரும் வேறு வேறு அல்ல என்பதை பிற கூட்டத்தினருக்கு தெரிவித்துள்ளனர். எனவே தான் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட

குறியீடுகள் தோன்றியது என்று உணரலாம். இக்கூட்டத்தில் இருந்து பிரிந்தவர்கள் புதிய குறியீட்டையும் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்.

கிணைப்புக் குறியீடு (Ligated Graffiti)

இந்தக் குறியீடு வித்தியாசமான ஒன்று என்று கூறலாம். தனி குறியீடு, பின்னர் இரண்டு அடுத்து இணைந்த குறியீடுகள். இவை தனியாக இருந்த ஒரு கூட்டம் மற்றொரு கூட்டத்துடன் நட்புறவை ஏற்படுத்தி தன்னை பலப்படுத்திக் கொண்டு தன் வாழ்விடத்தை பெரிதாக்கி தங்கள் குறியீட்டுடன் நட்புறவு கொண்ட குறியீட்டையும் இணைந்து தாங்கள் இணைந்து செயல்படுவோம் என்பதை உணர்த்த வெளியிடப்பட்டது தான் இந்த இணைந்த கீறல்கள் ஆகும். இவை மணவாழ்வில் ஒன்று கலந்த மக்கள் தங்கள் குறியீட்டை திருமண ஒப்பந்தத்தின் மூலம் அந்த கூட்டத்தின் குறியீட்டோடு இணைத்துக் கொண்டனர். இவ்வாறு வணிகம், நட்பு, மணவாழ்க்கை போன்ற காரணங்களால் இணைந்தவர்கள் இந்த இணைந்த குறியீட்டைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பெரும்பாலும் இந்த வகை குறியீடுகளும் குறைந்த அளவே காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தையும் பெருங்கற்கால மட் பாண்டங்களில் மட்டுமே காணலாம். பிற்சேர்க்கையில் இணைந்த குறியீட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.³

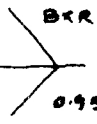
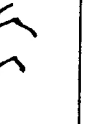
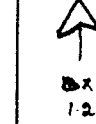
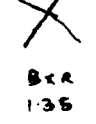
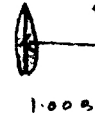
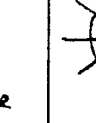
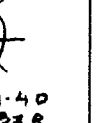
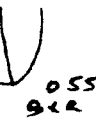
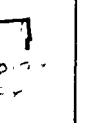
முடிவு

எனவே குறியீடுகள் ஒரு குழுக்கூட்டத்திற்கு அன்றி தனிப்பட்ட வருக்கே உரிமையானது அல்ல. இவை தங்கள் இருப்பிடத்திற்கும், செய் தொழிலுக்கும் ஏற்ப அமைந்த கீறல்கள் ஆகும். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐவகை நிலத்தில் வசிக்கும் மக்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திற்கும், தொழிலுக்கும் ஏற்ப குறியீடுகளை பொறித்தனர். எனவே தான் ஒரு இடத்தில் கிடைக்கும் குறியீடு பல இடங்களில் நமக்கு கிடைத்து வருகின்றன. அவ்வாறில்லாவிடில் ஒவ்வொரு குறியீடும் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தை தவிர வேறு இடங்களில் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை என்பதை துணியலாம். மோதூரில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கிடைத்த குறியீடுகளும் இக்கருத்தையே உறுதிப்படுத்துவது போல அமைந்துள்ளது கொடுமணல் அகழாய்வு.

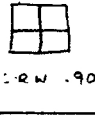
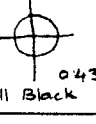
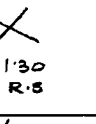
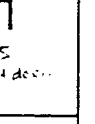
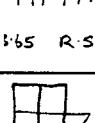
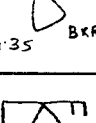
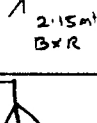
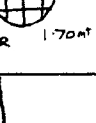
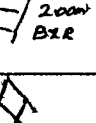
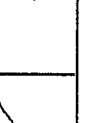
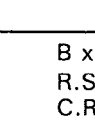
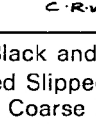
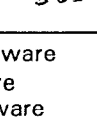
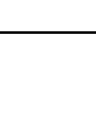
உதவிய நூல்கள்

1. Deciphering the Gridus Script Dr. S. Gurumurthy
2. கொடுமணல் அகழாய்வு டாக்டர் K. ராஜன்
3. தொல்லியல் கருத்தரங்கு, தொல்லியல் துறை; கொத்தபாளையம் பெருங்கற்கால மட்கலன்களும் குறியீடுகளும் - திரு. துளசிராமன்

மங்குடி தனிச் குறியீடு
(Mangudi Single Graffiti)

 C.R.W x BxR 0.90	 R.S. 0.90	 BxR 0.95	 BxR 1.15	 BxR 0.80	
 BxR 1.75m	 BxR 1.10	 C.R.W 1.30	 BxR 1.28	 BxR 1.35	
 1.00 BxR	 1.40 BxR	 0.55 BxR	 0.87 C.R.W	 0.77 C.R.	

அழகன்குளம் தனிச் குறியீடு
(Alagankulam Single Graffiti)

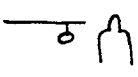
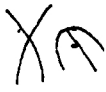
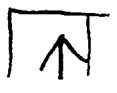
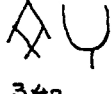
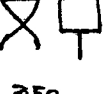
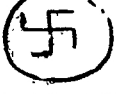
 C.R.W 0.90m	 All Black 0.43	 1.20 BxR	 R.S. 1.55m	 1.30 R.S	 1.35 Haiden
 1.65 R.S	 1.35 BxR	 2.15m BxR	 BxR 1.70m	 2.00m BxR	 3.00 R.S.
 BxR 3.55	 2.85 C.R.W	 BxR 3.65	 3.15m R.S	 3.45m C.R.W	 4.00 BxR

B x R - Black and Red ware
R.S. - Red Slipped ware
C.R.W. - Coarse Red ware
Depth in metre

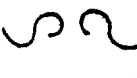
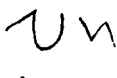
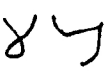
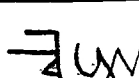
அரண்டு குறியீடுகள்

DOUBLE GRAFFITI

அழகன்குளம் பாணை ஓடுகள்
(Alagankulam Pot Sherds)

 0.50 C.R.W	 0.65 C.R.W	 1.10mt Rouletted	 2.35 R.S.	 1.70 R.S.
 3.15 BxR	 3.70 BxR	 1.70 BxR	 4.55 BxR	 2.80mt BxR
 3.80 BxR	 3.40 Mat design	 3.65 BxR	 3.50 Rouletted	 C.R.W 0.50mt

மங்குடி பாணை ஓடுகள் (Mangudi Pot Sherds)

 0.75 C.R.W	 1.00 BxR.	 1.10 C.R.W	 1.10mt C.R.W	 1.00 BxR
 60 C.R.W	 0.65 BxR	 2.05 BxR	 1.75mt C.R.W	 0.80 C.R.W
 1.35 C.R.W	 0.65 C.R.W	 1.30 R.S	 1.20 BxR	 C.R.W 1.30mt

Black and Red ware
Red Slipped ware
Coarse Red ware

ஆழ்வார் திருநகரிச் செப்பேடு

சொ. சந்திரவாணன்

பதிவு அலுவலர் (ப.நி)

தூத்துக்குடி மாவட்டம் 'ஆழ்வார் திருநகரி' எனும் ஊரைச் சார்ந்த திரு கைலாசம் பிள்ளை என்பவரின் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான செப்பேடு ஒன்றுள்ளது என திருநெல்வேலி பேட்டையில் உள்ள இந்துக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவரும் பேராசிரியருமான முனைவர் கட்டளைக் கைலாசம் அவர்கள் தந்த தகவலின் பேரில் அச்செப்பேடு ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

செப்பேட்டின் சிறப்பு

தனித்த ஏடாகக் காணப்படும் இவ்வொற்றைச் செப்பேடு 32 செ.மீ. நீளமும், 14 செ.மீ. அகலமும் உள்ளது. செப்பேட்டின் இருபுறமும் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. முதற்பக்கம் 41 வரிகளும் மறுபக்கம் 28 வரிகளுமாக மொத்தம் 69 வரிகள் காணப்படுகின்றன. செப்பேட்டின் மேல் பகுதியில் சக்கரம், நாமம், சங்கு என வைணவச் சமயச் சின்னம் ஆழமான கோட்டுருவங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. செப்பேட்டின் மூன்று ஓரப் பகுதிகளில் கட்டம் கட்டப்பட்டது போல் கோடிடப்பட்டுள்ளது.

செப்பேட்டின் காணம்

செப்பேட்டின் தொடக்கத்தில் சக ஆண்டும் (சகம் 1574) கொல்லம் ஆண்டும் (கொல்லம் 827) குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்குச் சரியான கி.பி. ஆண்டு 1652 என வருகின்றது. இது நாயக்கர் காலச் செப்பேடு என்பதை கி.பி. ஆண்டாலும், முதற்பக்கத்திலுள்ள வரிகள் எண். 17, 18-ன் படியும் திருமலை நாயக்கர் காலம் என்பதை உறுதி செய்ய முடிகின்றது.

செப்பேட்டின் செய்தி

ஆழ்வார் திருநகரிப் பெருமாள் கோயில் சுவாமிக்கு ஆழ்வார் அறக்கட்டளைப்படி நித்திய பூசை, நைவேத்தியத்திற்கு வழங்கப் பட்ட நிலதானம் பற்றிய செய்தியுள்ளது. மேற்படி நிலதானம், தற்போது

முனைஞ்சிப்பட்டி என்றழைக்கப்படும் ஊருக்கருகில் உள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. இத்தானத்தை முனைஞ்சிப்பட்டிக் காணியாளர்கள் வடமலையப்ப பிள்ளையவர்களின் வம்சா வழியினரான பருவிடைப் பிள்ளையன் மக்கள் வசம் ஒப்படைத்துப் பிள்ளையன் கட்டளையாக நடத்தி வரக் கொடுத்துள்ளனர். இன்றளவும் இக்கட்டளை ஆழ்வார் திருநகரிக் கோயிலில் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரும்பாலும் வடமலையப்ப பிள்ளை தொடங்கி அவர் வழியினர் சிவன் கோயில்களுக்கே தானம் வழங்கி வந்துள்ளனர் என்பது வரலாற்றாலும், செப்பேடுகளாலும், கல்வெட்டுகளாலும் அறியப்பட்டு வந்துள்ளது. அத்தானங்கள் பிள்ளையன் கட்டளை என்றே இன்றளவும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இவ்வழியினர் பெருமாள் கோயிலுக்கும் தானம் வழங்கியதை இச்செப்பேட்டின் வழி அறியமுடிகின்றது என்பது சிறப்பான செய்தியாகும்.

செப்பேட்டின் மொழிநிலை

பெரும்பாலும் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள இச்செப்பேட்டில் இரு இடங்களில் மட்டும் வடமொழி 'ஷ' என்ற எழுத்து காணப்படுகின்றது. குறில் நெடில் பாகுபாடின்றியும், வல்லின மெல்லின வேறுபாடின்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒலைச் சுவடியில் எழுதுவதைப் போல ஓரிரு இடங்களில் கூட்டெழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் பேச்சு மொழித் தொடரும் இடம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டுப் பிரிவும், ஊர்ப் பெயரும்

இச்செப்பேட்டில் ஊர்ப் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் முன்னர் வளநாட்டுப் பிரிவுப் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அமிர்த குண வளநாடு என்பது 'அமுதகுணவளநாடு' என்று வரக் காணலாம். திருவழுதிவளநாடு என்பதை அப்படியே குறிப்பிட்டுள்ளதும்காணத்தக்கது. மேலும் முனைஞ்சி (காணியாளர்) தற்போது முனைஞ்சிப்பட்டி, திருநகரி (ஆழ்வார் திருநகரி) திருமலைபுரம், விசைய நாராயணம் போன்ற ஊர்ப் பெயர்கள் வரக் காணலாம். அத்துடன் காடன்குளம், கோடன்குளம் என்ற நீர்நிலைப் பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இனப் பெயர்கள்

'பிள்ளையன் கட்டளை' நடத்தி வரும் கார்காத்தார் இனப்பிள்ளை வகையினரும், தாண்டவ முதலியார், தன்மக்குட்டி முதலியார் என்ற இனப் பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

செப்பேடு எழுதியவர் பெயர்

பெரும்பாலும் செப்பேட்டினை எழுதுபவர்கள் ஆசாரியர் மரபினரான சிற்பாசாரியாகவோ, (லிகிதாசாரியார்) எழுத்தாசாரியராகவோ இருப்பது மரபு. ஆனால் இச்செப்பேட்டில் எழுதியவர் பெயர் தன்மக்குட்டி முதலியார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஓம்படைக் கிளவி

பொதுவாக கல்வெட்டு, செப்பேடுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்ற தானச் செய்திகளின் இறுதியில் அத்தானத்தைக் காத்தவர்கள் பெரும் நன்மையினையும், தானத்திற்கு இடையூறு செய்தவர்கள் பெறுகின்ற தீமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்ற பகுதி ஓம்படைக் கிளவி என்று அழைக்கப்படும். அவ்வகையில் இச்செப்பேட்டில் தானத்தைக் காத்தவர்கள் சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுச்சிய நிலையினைப் பெறுவர் என்றும் இடையூறு செய்தவர்கள் கங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தை அடைவர் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது காணத்தக்கது.

செப்பேடு

பக்கம்:1

1. உ சகாத்தம் கௌருளயச ன்மேல்
2. செல்லா நின்ற கொல்லம் அாஉயௌ ன்
3. நந்தன ன் தெட்சணாயத்தில் கிரித
4. ல் இதில் விலக்கட கரிவி ஆடி ய 2
5. டயகஉ சுக்கிலபட்சத்து பஞ்ச
6. மியும் சுக்கிற வாரமும் சுத்தநாம
7. யோகமும் சிங்க கரணமும் பெத்த
8. அத்த நட்செத்திரத்தில் நாட்
9. செய்த உதக பூறுவ தன்மதானப்பி
10. றமானமாவது அமுர்த குலவழநா
11. ட்டில் முனைஞ்சி மாகாணி யில்க
12. ணணியாளர் நாட்டவரோம் தி
13. ருவமுதி வளநாடான திருநகரி
14. சுவாமி ஆள்வார் அறைக் கட்டளை
15. பருவிடைப் பிள்ளையன் வ(ம)க்கள் க

16. ட்டளைப் பூசை நெய் வேத்தியத்து
17. க்கு நடக்கும்படிக்கு சுவாமி திரும
18. லை னாயக்கரய்யனவர்களுக்குப் புண்
19. ணியமாகவும் வடமலையப்ப பிள்ளைய
20. னவர்களுக்குப் புண்ணியமாகவும் னா
21. யக்கரய்யனவர்கள் நிருபத்தின்ப
22. டி நாங்கள் உதகபூறுவ தன்மதா
23. னப் பிறமாணமாகப் பண்ணிக் கு
24. டுத்த நாட்டுப் பிறமான பதக்கத்
25. துக்கு யெல்கையாவது கீள் யெ
26. ல்கை திருமலைபுரம் யெல்கைக்கு
27. மேற்கு தென் யெல்கை விசைய
28. நாராயணம் குட்டிப்பாறை
29. க்கு வடக்கு மேல் யெல்கை க
30. ாடன் குளத்து யெல்கைக்கு
31. க்கிளக்கு வடயெல்கை கோ
32. டன் குளத்துக்குத் தெற்கு
33. ஆக இன்னாங் கெல்லைக்குள்
34. ப்பட்ட பூமியும் நஞ்சை புஞ்
35. சை கிணறு குடியிருப்பு தோ
36. ட்டக் கூறு உலாவு காட்சி
37. தறிக்கடமை ஊத்தைப் பா
38. ட்டம் சொன்னதாயம் பனைங்
39. கடமை சகலமும் இதிலுள்ள நி
40. திஆதியாக ஆஷ்ட்டபோக தே
41. ஷ சுவாமியங்க முக்கும் யோ

பக்கம்: 2

42. கியமாக தானாதி வினிவிக்கிறை
43. யங்களுக்கும் பண்டுள்ளாரையும்
44. பளம் பேரையும் தவித்து ஆதி சந்
45. திராக்கம் சந்ததிப் பிறவேசம்

46. செம்பிலும் சிலையிலும் வெட்டி
47. அனுபவித்துக் கொள்வாராகவு
48. ம் இப்படிச் சம்மதித்து தன்மத
49. னான சாதனப் பட்டையம் எழு
50. திக்குத்தோம் பிள்ளையனவ
51. ர்கள் கட்டளைக் காரியம்
52. செய்வார் களுக்கு முனைஞ்சி
53. யில் காணியாளரோம் இந்த
54. ப் புண்ணியத்தைப் பரிபாலன் பண்
55. ணின பேருக்கு சாலோக சாமீப
56. சாருப சாயுத்தியம் பெருவாராக
57. வும் இந்த தன்மத்துக்கு ஆராகி
58. லும் இடக்கூறு பண்ணின பேர்கெங்
59. கைக் கரையிலே காராம் பசுவை
60. க் கொன்ற பாவத்திலே போகக் க
61. டவாராகவும் இப்படிக்கு அம்
62. மையாண்டார் எழுத்து இப்ப
63. டிக்கு தாண்டவ முதலியார்
64. இப்படிக்கு அனைஞ்ச பெருமாள்
65. இப்படிக்கு உதிரமாலை இப்படி
66. க்கு இந்தப் பட்டையம் எழுதி
67. னேன் தன்மக்குட்டி முதலியா
68. ர் இப்படிக்கு அனைஞ்சபெரு
69. மாள் எழுத்து உ

மண்ணிவாக்கம் – மண்ணீசுவரர் திருக்கோயில்

கோ. உத்திராடம்

தமிழகத்தில் மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் எனப்படும் பஞ்சபூத திருத்தலங்கள் சிறப்புபெற்று விளங்குகின்றன. பிருத்வி எனும் மண் தலம் மண்ணீசுவரர் திருக்கோயிலாகும். மண்ணில் பிறந்தார் அடையும் வினைகளின்றும் நீங்கி, இப்பிறவியில் இன்பம் தந்து, மறுமைப்பேறு, திருநீற்றின் மாட்சிமையை உலகுக்கு உணர்த்திய தலம் மண்ணீசுவரம் எனும் மண்ணிவாக்கம். காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் தாம்பரத்திற்கு தென்மேற்கு பகுதியில் மண்ணிவாக்கம் அமைந்துள்ளது. வண்டலூர் தொடர்வண்டி நிலையத்திலிருந்து மூன்று கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

ஊரும் பேரும்

மண்ணிவாக்கம் என்று தற்பொழுது அழைக்கப்படும் ஊர் கல்வெட்டில் மண்ணியபாக்கம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. காஞ்சிபுராண தீர்த்தச் சருக்கத்தில் தொண்டை மண்டலத்தில் சிறப்பு பெற்ற ஆறுகளாக இட்டசித்தி, கம்பாநிதி, சிவகங்கை, உமாபத்திரை, கீர்த்தமாநிதி, சூலதடாகம், சூரிய புட்கரணி, அகில தீர்த்தம், சந்திர புட்கரணி, மண்ணியாறு, கலிச்சித்தியாறு, பம்பையாறு, மஞ்சணீர் நதி, சிப்பியாறு, தக்கரத்தடம், காப்புத் தடம், மங்கள தீர்த்தம், புண்ணிய தீர்த்தம், வேகவதி, பலிமா நதி, செய்யாறு போன்ற நதிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. மண்ணிவாக்கம் அருகில் அமைந்துள்ள மண்ணியாற்றின் பெருமைகளைக் கூறும்போது,

மண்ணியாறென வொருநதி யதுதனின் மனத்தோன்
 றெண்ணி யாடுவோ ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துந்
 தண்ணி யார்பெருந் திண்ணிய ராய்ப்பகை தணிப்பார்
 நண்ணி யாரது விரும்பிடா ருறுபெரு நலத்தார்.
 என்ற காஞ்சிபுராணப் பாடலடிகள் மண்ணியாற்றில் நீராடுவோர் மனதில்
 எண்ணிய செயல் சிறப்படையும் என்றும் பெரும்படையையும் வெல்வர்

என்றும் நற்பேற்றினை அடைவர் என்றும் புகழ்கிறது. இம்மண்ணியாறு வண்டலூர் ஏரிக்கரை முடிகின்ற இடத்தில் ஓடும் ஆறாக இருக்கலாம்.

கோயில் சிமைப்பு

மண்ணீசுவரர் கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நந்தி மண்டபம், கொடிமரம், பலி பீடம், நவக்கிர மண்டபம், தீர்த்தக் கிணறு ஆகியவை முறையாகக் கொண்டுள்ளன. சதுரமான கருவறையின் நடுவே சதுரவடிவ ஆவுடையார் மீது இலிங்க வடிவாய் சிவபெருமான் காட்சியளிக்கிறார். கருவறையின் புறச்சுவர் அதிட்டானம், சுவர், பிரஸ்தரம், கிரிவம், சிகரம், தூபி எனும் ஆறு அங்கங்களைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அதிட்டானப் பகுதியில் கண்டம், முப்படை குமுதம், பட்டிகை போன்ற உறுப்புகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. சுவர் பகுதியில் அரைத்தூண்களும் தேவகோட்ட மாடங்களும் உள்ளன. கோட்டங்களில் தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தி, மேற்கில் திருமால், வடக்கில் நான்முகன் ஆகிய இறையருவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. அர்த்தமண்டப தேவகோட்டங்களில் தெற்கில் இடம்புரி விநாயகர், வடக்கில் எருமை தலைமீது திரிபங்க நிலையில் நிற்கும் துர்க்கை ஆகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

இருதளம் கொண்ட விமானம், வேசரம் எனும் வட்டவடிவமாக காட்சியளிக்கிறது. விமானத்தில் பூதகணங்கள், பிரம்மா, சிவன், தட்சிணாமூர்த்தி, ஸ்ரீதேவி பூதேவியுடன் பெருமாள் போன்ற கதையருவங்கள் உள்ளன.

அர்த்தமண்டபம் முன்புள்ள மகாமண்டபத்தை சதுர வடிவமான நான்கு தூண் தாங்கி நிற்கின்றன. இம்மண்டபத்தில் உற்சவமூர்த்திகளின் செப்புத் திருமேனிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மகா மண்டபத்தில் நுழைவாயிலில் விநாயகரும், முருகனும் காட்சியளிக்கின்றனர். இத்திருக்கோயிலில் துவார பாலகர் சிற்பங்கள் இல்லை.

மரகதாம்பிகை அம்மன் சன்னிதி கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் எனும் பகுதிகளைக் கொண்டது. சதுரமான கருவறையில் திரிபங்க நிலையில் மரகதாம்பிகை அம்மை காட்சியளிக்கின்றார். செவ்வக வடிவமான மகாமண்டபத்தை இறையருவங்கள் செதுக்கப்பட்ட தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. அம்மன் சன்னிதி விமானம் ஆறு உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளன.

விமானத்துடன் கூடிய நந்தி மண்டபத்தில் நந்தி மற்ற நந்திகளைப் போலல்லாமல் பகைவரை வெல்ல புறப்படுவது போன்று கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்துள்ள திருக்கோலமாகும். இறைவனை நினைத்து திருநீறிட்டு நமசிவாய எனும் மந்திரத்தை ஒதுவோர் அனைவருக்கும் தான் முன்வந்து வழிகாட்டுபவர்

நந்தியம்பெருமான். இந்நந்தியைப் போல் தொண்டை மண்டலத்தில் திருமுல்லைவாயில், சோமங்கலம், மாத்தூர், வல்லம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள திருக்கோயில்களில் நந்தி இறைவன் சன்னிதி நோக்காமல் கோபுர வாயிலைப் பார்த்து வெளியே போருக்கு புறப்படும் நிலையில் உள்ளதாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்யாண மண்டபம்

மண்ணீசுவரர் கோயில் தென்புறத்தில் கல்யாண மண்டபம் அமைந்துள்ளது. மண்ணியபாக்கம் பெரியலிங்கப்ப முதலியார் மனைவி பச்சையம்மாள் என்பவர் இம்மண்டபத்தை கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டு கட்டிவைத்த செய்தியைக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. கல்வெட்டின் இறுதியில் தம்பதியர் சிற்பமொன்றுள்ளது. நடுப்பகுதியில் மேடையமைக்கப்பட்டுள்ளது. செவ்வக வடிவாய் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இம்மண்டபத்தில் எட்டு தூண்களில் திருமால், விநாயகர், லிங்கம், தவமிருக்கும் முனிவர், நடன மகளிர், பூவேலைப்பாடுகள் ஆகியன செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டு

மண்ணீசுவரர் கோயில் கருவறை குமுதப்படையில் விஜயநகர காலத்து கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. கி.பி. 1500 -ஆம் ஆண்டு இம்மடி நரசிங்கராயர் தெக்ஷிணாசமுத்திராபதி சுவாமி நரசநாயக்கர் உடையார் அரசப்பிரதிநிதி பொப்பயராசாவின் குமாரர் கொப்பயிராசா இப்பகுதியை நாயக்க தனம் செய்து வந்துள்ளார். மண்ணீசுவரமுடையார் கோயில் இறைவனுக்கு கார்த்திகை மாதத்தில் அமுது செய்தருள பெரியகுப்பயரும் சிறுதம்பயரும் இணைந்து நிலங்கள் வழங்கியுள்ளனர். இந்நிலத்தின் அளவுகளாக மணலி தடிக்குழ, மாம்புலம் குடித்தழி, ஆளமது தடிக்குழி, தேரடி தடிக்குழி போன்ற பண்டைய அளவுகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் மூன்று சந்தி விளக்கும் கோயிலுக்குக் கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

தொண்டை மண்டலத்தில் பஞ்சபூதத் தலங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் மண்ணீசுவரர் கோயில் கலை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இக்கோயில் கி.பி. 1977-ஆம் ஆண்டு ம. மா. இராமானுச முதலியார் தலைமையில் திருக்குடப் புனித நன்னீராட்டு பெருவிழா நடைபெற்றுள்ளது. 1983-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20-ஆம் தேதி ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீசத்தியசாயிபாபா சுவாமிகள் மண்ணிவாக்கம் கிராமத்திற்கு வருகைத்தந்து பக்தர்களுக்கு அருளாசி வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கொடியன்குளம் – பெருங்கற் சின்னங்கள்

கோ. முத்துசாமி

பதிவு அலுவலர், திருச்சி

அமைவிடம்

தூத்துக்குடி மாவட்டம், ஒட்டப்பிடாரம் வட்டத்தில் கொடியன்குளம் எனும் ஊர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் திருநெல்வேலியிலிருந்து 30 கி.மீ தூரத்திலும் ஒட்டப்பிடாரத்திலிருந்து 27 கி.மீ. தூரத்திலும் தூத்துக்குடியிலிருந்து 48 கி.மீ. தூரத்திலும் அமைந்துள்ளது. இந்த மூன்று இடங்களிலிருந்தும் கொடியன்குளத்திற்கு பேருந்துகள் வந்து செல்கின்றன. இது ஒரு புஞ்சை கிராமம்.

முதுமக்கட் தாழிகள் உள்ள திடல்

கொடியன்குளம் ஊரிலிருந்து வடமேற்கே 1.5 கி.மீ. தூரத்தில் மாசிலாமணி தோப்பு எனும் பகுதியும் அதனை ஒட்டி நீரோடையும் அமைந்துள்ளது. இந்த நீரோடையின் கரையில் உள்ள திடல் பகுதியில் பல முதுமக்கட் தாழிகள் காணப்படுகின்றன.

தற்போது ஓடையை ஒட்டி முதுமக்கட்தாழி அமைந்த பகுதிக்கு கிழக்கே இருந்த ஊருணியைச் சீர் செய்து நான்கு பக்கமும் ஆழப்படுத்தி செங்கல் சுவர் அமைத்து சிமெண்ட், செங்கல் கொண்டு படித்துறையும் கட்டி திருக்குளம் போல் ஆக்கியுள்ளனர். இந்த ஓடைக்கும், குளத்திற்கும் மழை நீர் ஒரு சிறு வாய்க்கால் மூலம் வந்து சேரும்படி உள்ளது. ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் குளத்தை சீர் செய்து மக்கள் பயன்பாட்டுக்கு வைத்துள்ளனர்.

முதுமக்கட் தாழிகளின் அமைப்பு

ஓடையின் கரையில் முற்காலத்தில் இறந்தவர்களை முதுமக்கட் தாழியில் வைத்து அடக்கம் செய்துள்ளனர் என்பதும் தெரிகிறது.

இப்பகுதியில் சுமார் 15 இடங்களில் முதுமக்கட் தாழிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை சில இடங்களில் வரிசையாகவும் சில இடங்களில் மூன்று தாழிகள் அருகருகிலும் வைத்து புதைத்து உள்ளனர் என்பதும் தெரிகிறது.

ஆனால் தற்போது ஒரு தாழிகூட அப்பகுதியில் முழுமையாக இல்லை. மேற்பகுதியும் நடுப்பகுதி வரையும் உடைந்து சிதைந்துவிட்டன. அடிப்பகுதிகள் மட்டும் உடைய எட்டு தாழிகளின் அடிவிட்டம் அளவு செய்யப்பட்டன.

அதன் விபரம் வருமாறு

- 1) தாழி அடி விட்டம் : 80 செ.மீ.
- 2) சற்று அருகில் உள்ளது : 79 செ.மீ.
- 3) வடக்குப் பக்கம் உள்ளது : 65 செ.மீ.
- 4) மேற்குபக்கம் உள்ளது : 51 செ.மீ.
- 5) தெற்கு பக்கம் உள்ளது : 67 செ.மீ.
- 6) தெற்கு பக்கம் உள்ளது : 55 செ.மீ.
- 7) கிழக்கு பக்கம் உள்ளது : 70 செ.மீ.
- 8) கிழக்கு பக்கம் உள்ளது : 47 செ.மீ.

என்று எட்டு தாழிகளின் அடி விட்டம் அளவு செய்யப்பட்டன. அடியில் உள்ள கூம்புப் பகுதி நிலத்தில் நடப்பட்டுள்ளது.

கிடைத்த தொல்பொருட்கள்

தாழிகளின் உடைந்த பகுதிகள், சரளைக் கற்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கின்றன.

மேலும் கருப்பு சிவப்பு பாணை ஓடுகள், வழுவழுப்பான கலையத்தின் கருப்பு பகுதிகள், மக்கிய எலும்புத் துண்டுகள் இப்பகுதியில் ஆங்காங்கே கிடக்கின்றன. ஆனால் தாழிகள் சிதைக்கப்பட்டதால் 1) அகல் விளக்குகள் 2) சுடுமட் கிண்ணங்கள் 3) சுடுமட்தாங்கிகள் போன்றன கிடைக்கவில்லை.

பெருங்கற்காலத்தில் இவ்வூரின் இடுகாடாக இப்பகுதி விளங்கி யிருக்கிறது. எனவே சமுதாயத்தில் முக்கியமானவர்களை முதுமக்கட் தாழியில் இட்டு இப்பகுதியில் அடக்கம் செய்துள்ளனர் என்பதும் தெரியவருகிறது.

ஆய்வில் கொடியன்குளம் என்ற ஊர் பெருங்கற்கால சின்னங்கள் உள்ள தொன்மையான ஊர் என்பது அறியப்படுகிறது.

Gabriel Jouveau-Dubreuil, a French Archaeologist in Tamilakam: A Rediscovery of this Character based on the French Archives

Ariane de Saxce

University of Paris-Sorbonne

Gabriel Jouveau-Dubreuil is well known in the field of Early Historic archaeology thanks to his discovery of the famous site of Arikamedu close to Pondicherry. The rest of his achievements in favour of dravidian patrimony are less known but also worth putting into light. The study of several sources in the French archives¹ was able to give us a better idea of his original personality, as well as his contribution to the fields of South Indian archaeology, epigraphy and art history.

In the field of archaeology, the archives not only reveal the precise circumstances under which the first work was undertaken at Arikamedu-Virampatnam, but also his awareness of the importance of this site and of the new stratigraphical methods that had to be used for the excavation.

Besides his work as a teacher in the French school, Jouveau-Dubreuil began in the 1930's to draw the archaeological map of Pondicherry territory, in order to attract the attention of scholars towards the rich archaeological potential of this area. Lover of survey, speaking tamil, he was well-known for his visits to villages looking for rock-cut temples, inscriptions or other sites, so that he listed many places², that his collaborator Pattabiramin published in 1948 as a

map³. Among those, he pointed out the site of Virampattinam, which he discovered by the observation of sherds, semi-precious stone beads, quartz and glass fragments, collected by the children of the village. He related this material to his interpretation of Pondicherry as the *poduke* mentioned in the *Periplus of the Erythraean Sea* and in Ptolemy⁴, and indicated this site to Henri Marchal, the director of Angkor excavation, and to Victor Goloubew, researcher at the French School of Hanoi, who came to visit in May 1939 and took some objects for Hanoi's museum, including a carnelian intaglio showing Augustus, now lost.

Seeing that the owner of the field, who was digging to plant coconut trees in 1940, unearthed a brick wall and the first *amphora* sherds that have ever been found in India, he alerted the Governor and invited the Curator of Madras Museum, A. Aiyappan, to undertake an excavation, reluctant to do it by himself as his experience was in Buddhist monuments and not in habitation settlements. It is noteworthy that he stresses in his correspondence the importance of the stratigraphical methodology that has been used in the Egean sea and in Mesopotamia since the beginning of the 20th century: "the digging until 4 or 5 meters, until the natural soil, carefully noting the order of the discoveries depending on their depth", "the comparative study of those finds, apparently modest, but significant when compared", underlying that "the modern archaeologist can bring back to life a whole period with a simple pottery sherd"⁵.

Thus, the test-pits that were dug in March 1941 revealed terracotta figurines, amphora sherds, beads of fine varieties that were sent to Madras Museum, and on March 15th 1941, the site was inscribed as a protected monument by a Committee of Historical Monuments created by the Governor for that purpose.

Following Jouveau-Dubreuil principles, the excavation went on in 1941, directed by his collaborators Faucheux and Pattabiramin. It shows the first attempt of a scientific study for that site and that area: each object is located in a square, maps are drawn, tables and drawings are given for ceramics, graffiti, walls and noticeable finds. The impulse has been given for the rivalry in the accuracy of data that will take place afterwards, with the excavations of Wheeler⁶, then Casal⁷ and finally V. Begley⁸, that will make this site as a reference in the field of Indo-Roman trade.

His survey of the whole Tamil Nadu, since his arrival in India in 1909, led him to several other important discoveries in architecture and epigraphy. Following the path of his thesis, dealing with Pallava architecture⁹, he discovered quite a number of rock-cut temples¹⁰, whether it be by chance, questioning the inhabitants of a village as he was passing by, as for Kilmavilangai between Tindivanam and Desur¹¹,

-or in a more systematic method, like for Singaperumalkoil, found while exploring the region of Vallam and Pallavaram¹²,

-or even relying on a written source, such as his discovery of the paintings of Armamalai, based on the information given in the Udayendiram plaques¹³.

As far as paintings are concerned, his accurate observation and good archaeological intuition made him uncover in January 1931 some Pallava paintings in Kalaisanatha temple in Kanchipuram, by gently tapping on the lime coating in a place he guessed, and where fresh 7th century images appeared¹⁴. Few years before, in January 3rd 1920, he had put to light some frescoes in Sittannavasal, at a time when Pallava painting were pretty much unknown¹⁵.

During those years of survey, the most interesting discovery may be the inscription of Mandagappattu, that proved to be of considerable importance for the understanding of Pallava architecture: it showed that the king Mahendravarman 1st (580-630) was at the origin of the first rock-cut temples, and that those coexisted with built temples¹⁶.

In art history and iconography, due to his interest for Pallava art and Mahabalipuram in particular, his discussion with Victor Goloubew in 1912, after a first visit in 1909, gave birth to a complete re-interpretation of the 'Arjuna's penance' relief¹⁷. Indeed, the observation of the cement renovation on top of the relief in the central part, clearly visible on the picture that Goloubew took by that time, made them realize how the water must have been flowing from there before this alteration work, thus figurating the flow of a river. The whole scene is then identified as the coming of Ganga on earth, interpretation that has not been challenged since.

Last but not least, among his explorations in the Krishna valley on Buddhist sites, he's claiming to have discovered the site of

Nagarjunakonda in June 1925, and have sent some sculptures to the Musée Guimet, before the archaeological services, who came there for the first time in 1926¹⁸. After the excavations he carried out in Goli, all the artefacts were sent to the Madras Museum, thus avoiding to be scattered or weathered. Many of the other sculptures he collected are also in the Musée Guimet or the Madras Museum, as he wished to attract attention on those sites and stimulate research in that field.

Thus, those few landmarks in Jouveau-Dubreuil's contribution to Indian archaeology and art history, that included also a mission to Afghanistan and research on modern architecture in Pondicherry (18th century Fort Louis), draw the portrait of a passionate man, who devoted his time and energy to South Indian patrimony, so that he wrote at the end of his life: "Dear India! My life is finished but it would not have been useless, I did one service to you. Nobody could have done it, it needed my love"¹⁹.

Foot Notes

1. Archives of the Musée Guimet; archives of the French Overseas Territories; archives of the Asiatic Society (in A. Fenet, Documents of 'archeologie militance; la mission Foucher en Afghanistan (1922-1925), Paris, 2010).
2. National archives of overseas territories (ANOM), personnel file Jouveau-Dubreuil, EE II 3626 (I) et EE II 3891 (II)
3. Pattabiramin P.Z., Sites archeologiques et prehistoriques des encirons de Pondichery, Revue Historique de l'Inde française, 7, 1948, p. 149-150, pl. A.
4. National archives of overseas territories (ANOM), personnel file Jouveau-Dubreuil, EE II 3626 (I) et EE II 3891 (II).
5. Jouveau-Dubreuil, Note sur les fouilles du Kâpica, Musée Guimet; archives, sd 7: les fouilles exécutées jusqu'à 4 ou 5 mètres de profondeur, et en principe jusqu'au roc, en notant soigneusement l'ordre selon la profondeur des trouvailles, l'étude comparée de ces trouvailles, [qui] sont généralement très modestes en apparence, [...] mais prennent une signification éloquentة lorsqu'on les compare. [...] L'archéologue moderne peut avec un simple débris de vase ressusciter toute une époque.
6. Wheeler M., Arikamedu: An indo-roman trading-station on the east coast of India, Ancient India, 2, 1946.
7. Casal J., Casal G., Fouilles de Virampatnam-Arikamedu : rapport de l'Inde et de l'Occident aux environs de l'ère chrétienne, Paris, 1949.
8. Begley V, et al., The ancient port of Arikamedu: new excavations and researches 1989-1992, Paris, 1996 and 2004.
9. Jouveau-Dubreuil, G., Archéologie du Sud de l'Inde, Paris, 1914.

10. Jouveau-Dubreuil, G., Les antiquites de l'époque Pallava, Revue historique de l'Inde française, 1, 1916.
11. Ibid., p.45: le hasard m'a fait découvrir en 1915, un petit temple creusé dans le roc: je suivais la route de Tindivanam à Desur, à une dizaine de, milles anglais de Tindivanam j'eus l'idée d'interroger les indigènes d'un petit village que je traversais dans l'espoir de découvrir un temple creusé dans le roc.
12. Ibid., p. 47: en interrogeant les villageois de Vallam et Pallavaram sur les temples creusés dans le roc qui pouvaient exister dans la région on m'indiqua le temple de Singaperumalkoil. Je me suis donc rendu en cet endroit et me suis assuré que le fait était bien réel.
13. Ibid., p. 43: je me suis rendu dans ce village et j'ai essayé de retrouver les limites [de cette caverne] à l' aide des indications données dans le texte des plaques d'Udayendiram.
14. Buhot, J., La découverte recente de peintures murales Pallava par M. Jouveau-Dubreuil, Bulletin de l'Association Française des Amis de l'Orient, 1931, p. 64: M. Jouveau-Dubreuil, remarqua que certaines parties de l'édifice, celles-là même qui étaient les plus susceptibles d'être ornées de peintures, se trouvaient badigeonnées à la chaux. Séance tenante [il] se mit à taper légèrement sur cet enduit, et il vit aussitôt apparaître des morceaux de fresques d'une fraîcheur parfaite, et d'un beau style qui permettait de les attribuer au VIIe siècle. Une fois de plus le flair proverbial et le solide bon sens du savant archéologue l'avait mis sur la piste d'une belle découverte; c'était simple, mais il fallait y penser.
15. Jouveau-Dubreuil, G., La peinture Pallava, Pondichéry, 1920, p.5.
16. Jouveau-Dubreuil, G., Inscription de Mahendravarman Ier à Conjeevaram, Pondichéry, 1921.
17. Jouveau-Dubreuil, G., La descente de la Ganga à Mahabalipuram, Études d'orientalisme, Paris, 1932, p. 293-297.
18. Two letters addressed to the Director of the musée Guimet, dated 10th and 12th April 1930, to enlighten this episode.
19. Letter written in 1944.-

ஆத்தூர் கோட்டையும், வசிஷ்ட நதியும்

A. சித்ரா

தமிழ் ஆசிரியை, ஆத்தூர்

சேலம் மாவட்டத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகரம் ஆத்தூர் ஆகும். ஆற்று+ஓரம்+ ஊர் ஆத்தூர் என்றாகியது. சேலம் மாவட்ட கையேட்டை தயாரித்த லெபான் எனும் ஆங்கிலேயர் ஆத்தூருக்கு அளித்த விளக்கம் இது. இதன் வேறு பெயர் அனந்தகிரி. மலைகளால் சூழப்பட்ட ஊர் என்று பொருளாகும்.

வசிஷ்ட நதி எனும் நதி இவ்வூரின் வழியே ஓடிப்பாய்ந்த காரணத்தால் இவ்வூர் ஆறுள்ள ஊர் எனப்பட்டது. திரேதாயுதத்தில் தண்ட கருண்யம் என வழங்கப்பட்ட இவ்விடத்தில் வசிஷ்டரும் அவரது சீடர்களும் தவம் செய்த காரணத்தால் இதற்கு வசிஷ்ட நதி எனப்பெயர் வந்தது. மேலும் ஆத்தூருக்கு ஆரையூர், இறைவரையூர், தபோவனம் என வேறு பெயர்களும் உண்டு.

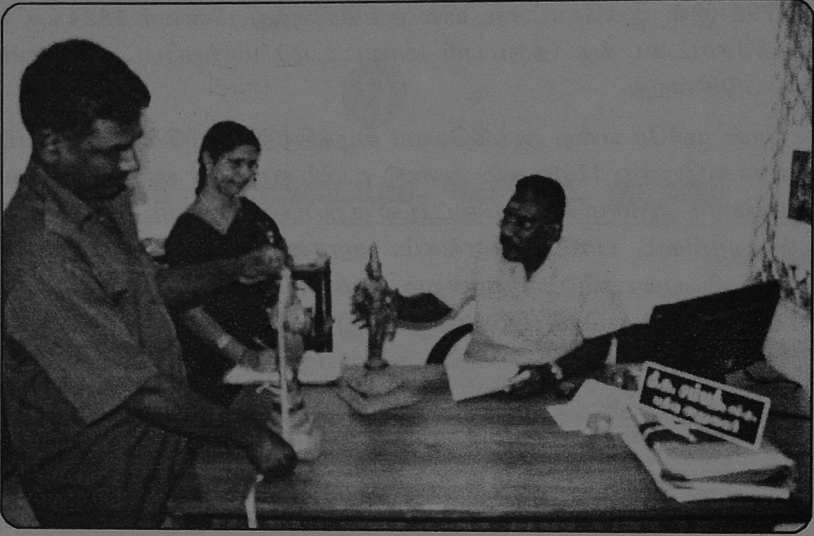
ஆத்தூரின் பழம்பெருமையை இன்றும் பறைசாற்றும் விதமாக உள்ளது ஆத்தூர் கோட்டை. கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் லட்கமண நாயக்கர் எனும் பாளையக்காரரால் இக்கோட்டை கட்டப்பட்டது. முதலியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கட்டிமுதலி என்பவரால் இக்கோட்டையும் கோயிலும் கட்டப்பட்டது. வசிஷ்ட நதியின் தென்புறமாக கோட்டை அமைந்துள்ளது. வில், சுயல், வேங்கை ஆகியவற்றை கொடி சின்னங்களாக கொண்ட கட்டிமுதலியார் ஆட்சிக் காலத்தில் (1559-85) அல்லது (1580-1650) இக்கோட்டை மதில்கள் கட்டப்பட்டன. இம்மதில்களை அமைக்க தேவையான கற்களை ஆத்தூரின் தெற்கேயுள்ள சிறு குன்றிலிருந்து கொண்டு வந்ததாகவும் இதன் காரணமாகவே இக்குன்றானது “கல்லடித்தான் குன்று” என்று பெயர் பெற்றதெனவும் கூறப்படுகிறது.

கோட்டையின் கோயிலில் கிடைத்த கல்வெட்டிலிருந்து கோயிலுக்கு நிலமும், குருக்களுக்கு நிலமும் தானமாக கொடுக்கப்பட்ட விபரம் தெரியவருகிறது. சென்னை இராஜ்யதானியின் 23-ஆவது படைப்பிரிவு

1792-இல் இக்கோட்டையில் தங்கியிருந்து பின்னர் 1824க்கு பின் இராயக்கோட்டைக்கு (தருமபுரி மாவட்டம்) மாற்றப்பட்டது என்பது அறியப்படுகின்றது.

ஜான் முர்ரே என்ற ஆங்கிலேயர் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் காப்புத் தலைவராக இருந்து 1799-ஆம் ஆண்டு உயிர் துறந்தார் என்பதை அவரின் துணைவியார் ஆண்முரே கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கோட்டை ஆடல் அரங்கம், பாடல் அரங்கம், அரசவை, தானியக் களஞ்சியம், மடப்பள்ளி, படைவீடு, நீதிமன்றம், அகழிகள் என அனைத்து சிறப்பு அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது. இக்கோட்டையில் அருள்மிகு காயநிர்மலேஸ்வரர் சிவன் கோயில் அருள்மிகு பிரசன்ன வெங்கடேஸ்வரர் பெருமாள் கோயில், முனியப்பன் கோயில், செல்லியம்மன் கோயில், தலையார்ட்டி பிள்ளையார் கோயில்கள் என தெய்வ திருத்தலங்கள் அமைந்துள்ளது.

பதிவு அலுவலர், (சென்னை) அவர்களால் பழம்பொருட்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நம் நாட்டுக் கலைச் செல்வங்களான செப்புத் திருமேனிகள் (Bronzes) சிற்பங்கள் (Sculptures) அரிய ஓலைச் சுவடிகள், காசுகள் (Rare Manucripts) சுடுமண் பொருட்கள் (Terracotta's) ஓவியங்கள் (Paintings) மற்றும் பழம் கலைப்பொருட்கள் வெளிநாடுகளுக்கு கடத்துவதை தடுக்கும் வகையில் இந்திய அரசு சட்டம் தொல்பொருட்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் சட்டம் 1972 (The Antiquites and Art Treasures Act 1972) இயற்றப்பட்டது. அச்சட்டத்தின் கீழ் தொல்பொருட்களை பதிவு செய்யும் பணி சென்னை மற்றும் திருச்சி பதிவு அலுவலகங்களில் மேற்கொள்ளப் படுகிறது. மேலும், சிலை கடத்தல் தடுப்பு காவல் பிரிவு மூலம் துறைக்கு கொண்டு வரப்படுகின்ற செப்புத் திருமேனிகளும் உரிய பதிவு அலுவலர்களால் ஆய்வு பணியும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் இதுவரை 43,250 தொல்பொருட்கள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படும் திருக்கோயில்களில் உள்ள செப்புத் திருமேனிகளாகும் (Bronzes).

Young one's Expression of Knowledge

My name is M.Sundhar. We are going trip for Aarakalur for educated. At 10 a.m. we were going in van. We are 27 boys and 5 staff were going in van. My friend show Auntly house in Amambalayam. We were see types of trees in out of station. We come to temple. Sir guide the Histroy for educated and guide temple and named the gods the types of gods namely Nandi Devar, Kabala Bairavi, Sri Periya Ganapathi, Sarvaganapathi, Veerapatthar, Kejalakshmi, Maanikavasagar, Thirunavakarasu etc., We will helped Archaeoloical of History. The Guide of sir name is R. Sivanantham. At 1.30 ate Tomato rice and pickle. The leader of trip were glub president are Mrs. Shitra Aasaithambi. We will see lord. Shiva statue in temple. The floor were creative. Mr. R. Sivanantham said old stone age, Early man and in Thiruvallur district Poondi village had 16 caves see 1 cave and not see 15 caves were history of Rajaraja vanavovaraya and Geography of sun exploded in 9 planets. Earth had cooling in outside. Hot in inside. and go to periyamayaki temple. Were see types of statue in temple. The sir guide another of 7th, 8th and 6th boys asked lesson of history. Boys tell answer the Sir. All place had notice of om Namashivaya. Sir see the floor of temple son Kejalakshmi. We are put corns in temple. We are see pond in temple. The P.T. sir say go and sit the van. In outside temple is very beautiful 5 staff were sit the van. We are sit the van. Driver starts van and come to Attur. We enjoyed the trip. I like my school.

M. Sundhar

Student

Govt. Boys Hr.Sec. School, Attur, Salem Dt.

Students participation in copying of Temple Inscriptions